

El Centre Maria Montessori

El Centre de Recursos Pedagògics Maria Montessori, el van instituir Òmnium Cultural i la Universitat de Sàsser l'any 1994 com a extensió de la Càtedra de Llengua i Literatura Catalanes.

Mentre s'aprova o no s'aprova la llei de Tutela e Valorizzazione della Cultura e della Lingua della Sardegna, que ens els articles 23 i 24 tocava competències reservades al Ministeri d'Instrucció Pública i, per això, s'ha encallat ja fa dos anys al Tribunal Constitucional italià, aquest grup de joves professors i universitaris han començat la tasca, empesos molt més per la urgència que no per les facilitats. Tenen una seu atrotinada en un vell edifici del carrer de la Marina que respira activitat, adaptat com a sala de projeccions, magatzem de material imprès i audiovisual, etc. Em reben al voltant de la taula de reunions en nombre de set o vuit.

Anna Scala exposa els projectes:

—El nostre objectiu és introduir l'alguerès a l'escola, l'alguerès com a variant del català, perquè les persones i els mestres que s'ocupen d'aquesta feina són molt poques. Per això intentem de produir una sèrie de materials, per ajudar els mestres en aquesta feina, i també alguns de nosaltres anem a les escoles per fer lliçons d'alguerès. Editem un periòdic infantil amb il·lustracions, que es diu *Mataresies*, havem fet l'adaptació de *Pinocchio* a l'alguerès, també d'un Tintín i de diversos contes de Tolstoi. I amb aquest material els mestres intenten construir una lliçó...

—Això es fa en hores lectives?

—Sí, en horari normal, perquè hi és la possibilitat de fer classes d'alguerès, aquells mestres que volen.

—Els pares o l'administració els podrien crear problemes?

—Sí, podrien, però normalment no hi van contra. Perquè hi ha molta curiositat sobre l'alguerès.

—Quants mestres ensenyen l'alguerès ara mateix a l'escola primària?

Respon Josep Piga:

—Quatre, una hora la setmana. Potser n'hi ha uns altres que ho fan per compte d'ells. N'hi ha més que ho voldrien fer. El problema dels mestres que volen fer català a l'escola era de començar a aprendre català, a parlar-lo, perquè l'entenen, però no el saben escriure, ni llegir...

Pren la paraula Daniela Tilloca:

—No tenim un programa de com els mestres han

d'intervenir el primer any, el segon... Hem començat una programació que pot omplir un espai de tres cursos. No l'havem feta encara, és el projecte que tenim de realitzar, però ara sem a la fase de trobar alumnes que siguin interessats a aprendre la llengua, perquè hi ha una part de la població que no la sap. Els joves l'entenen perquè els pares encara la parlen. Els joves com nosaltres que ara ja tenen fills parlen l'italià. Aquests...

Josep Piga parla de la captació de nous mestres que s'interessin per l'ensenyament de l'alguerès:

—Un bon mitjà és l'Escola d'Estiu, que es fa a setembre. L'organitza el Centre de Recursos, la Universitat de Sàsser i l'Òmnium Cultural. Ja s'ha fet dues vegades, i aquest estiu serà la tercera. Els mestres s'hi apunten: hi han vingut un centenar de mestres, i l'anterior vuitanta. L'assistència és bona.

—La qüestió de la normativa és un problema?

Respon Daniela:

—És un gran problema. No trobem la manera de posar d'acord tantes persones.

—Qui és el culpable?

—Tots i ningú. És un problema greu, perquè si continuem a discutir s'acaba l'alguerès. Es parla, es parla, però no es fa res. Per a l'Alguer és un desastre.

Hi intervé Josep Piga:

—Quan trobarem la solució, no el parlarà més ningú.

Cal dir, però, que les paraules de Josep Piga s'han d'entendre en un sentit irònic. El ritme i la varietat d'activitats que es desenvolupen

des del Centre de Recursos no s'entendrien sense una confiança molt ferma en una solució de futur per al català de l'Alguer. Anna Scala n'improvisa un resum:

—Jo i Elisa sem assessores del Centre d'autoaprenentatge, que funciona des de fa un any. La Daniela té un grup que fa llengua catalana, des de fa dos anys: és un curs de traducció de català a l'italià per a estudiants de l'escola secundària. Marcello és el coordinador del grup que va a les escoles. També tenim cinèforum: cada quinze dies es projecta una pel·lícula en català. La gent té curiositat pel català, comencen a adonar-se que és una llengua que es parla a Europa. V. G.

Anna Scala: "El nostre objectiu és introduir l'alguerès a l'escola, l'alguerès com a variant del català. Editem un periòdic infantil amb il·lustracions, que es diu 'Mataresies', havem fet l'adaptació de 'Pinocchio' a l'alguerès..."